

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Alexandri Scoti duplex corona, quid significârit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

ait, vel remunerat. Si inuenit malum, plectit; ignoscit & extol-
lit, si inuenit pœnitentem. Hoc promisit, hoc seruat. Stat ver-
bum, manet pactum.

Hinc neque de *iustitia distributiua* potest dubitari. Nam
Deus etiam constituit æqualitatem inter proportionem præmio-
rum, & proportionem meritorum; facit enim, vt illa proportio
sit inter præmia, quæ est inter merita. Quemadmodum enim,
tanquam sapiens architectus, cum Mundum conderet, singulis
rerum naturis conuenientissimè, prout cuique congruebat, suas
debitas qualitates & ornamenta distribuit; ita partim in hac, par-
tim in altera vita, distribuit præmia, seruata proportione merito-
rum; seruataque iustissima, inter proportionem præmiorum, &
proportionem meritorum, æqualitate. Quantum enim excessit
Fides, Spes, Charitas, ceteræque virtutes Deiparæ, virtutem
S. Francisci, tantum etiam gloria illius, gloriam S. Francisci an-
tecellit. *In domo Patris mei mansiones multe sunt*, ait Remunerator
noster. Et Apostolus illius: *Alia claritas solis, alia claritas lune,*
& *alia claritas stellarum. Stella enim à stella differt in claritate. Sic &*
resurrectio mortuorum. Ex quo loco S. Hieronymus, & S. Augusti-
nus demonstrant, non tantum gloriosam Sanctorum resurrectio-
nem, sed etiam præmiorum in cælo disparitatem, prout hinc quo-
que disparia sunt semina meritorum: & prout etiam homines
diuersa præmia bene merentibus dispensant. Alia erat olim, apud
Romanos, corona ciuilis, alia castrensis, alia muralis, alia naua-
lis; denique alia laurea, alia aurea; sicut & ex alia aliâque mate-
ria, apud Græcos, coronæ Olympionicarum. Cur non & Deus
diuersorum operum labori, diuersa præmia proponeret persolue-
rétque?

Alexander S. Magthildis virginis filix regis Scotiæ frater
defunctus tanquam Sanctus colebatur. Quare Monacho fistula-
tum ex ulcere pectus habenti, atque ad tumulum eius, pro sani-
tate, oranti se visendum præbuit aliquando; species illi erat hu-
manâ augustior. Nam velut solem indutus clara in luce refulsit:
vtq; maius esset lumen, duplici coronâ radiabat. Alterâ caput
erat insignitum, more regio: alteram manu gestabat. Non po-
tuit Monachus abstinere interrogatione, Alexandro, in hunc mo-
dum, conspecto; sed illico quæsiuit, quid corona sibi vellet? Cui
Alexander, *Corona*, inquit, *quam gesto manibus, corona extitit tem-*

XI

Ioan. 14.2.
1. Cor. 15.4.

S. Hieron.
lib. 2. contr.
Iouinian.
S. Aug. lib.
de S. Virgin.
cap. 26.
Gell. l. 5.
Noct. c. 6.

XII.

Thom. Can-
tipr. lib. 2.
Apum, c. 10.
§. 4.

E

po-

poralis, quam pro Christo deserui: illa vero, quam gesto in capite, corda
na est, quam communem cum Sanctis accepi. Et ut tibi fidentius in hac
uisione credatur, secundum fidem tuam, sanus eris ab omni incommodo
quo torqueris. Vides coronam Sancto huic geminatam? Neque
in hoc numero concludit coronas Deus; sed multiplicat eas ad
numerum meritorum.

XIII.
Io. Anton.
Campan. in
vita eius.

In vita Pij Secundi Pontificis Maximi memoratur, eadie,
eaque hora, qua decessit, Amonæ in Hetruria Camaldi, quod est
in Apennini iugo, senem Germanum, victu aspero, sex & qua-
draginta annos intra facelli claustra emaciatum, atque inter co-
nobitas miraculis clarum, fortè egressum ad limen primum vesti-
buli, subitò exclamasse, videre se magnum sacerdotem, CORO-
NA TRIPLICI & candidissimo amictu ferri in cælum, comitan-
tium virguncularum cætu & nubecula septum. Attonitis qui ade-
rant, & quid esset conijcientibus, quarto post die, quantum iti-
neris Amona distabat, nuncius de morte Pontificis affertur, tem-
pore & habitu conuenientibus. Qua in historia triplicem vide-
mus coronam vni capiti decretam. Non exhauritur Deus, cen-
tum coronas accipies, si centum merearis.

XIV.
2. Cor. 9. 6.

Quo rursus fundamento mortales præclare animantur,
ne sint socordes. Qua enim re se sinent inuitari, si se non sinunt
inuitari præmijs, aut eorum amissione commoueri? At qui parca
seminat, parca & metet. & qui seminat in benedictionibus, de benedictio-
nibus & metet. Nemo igitur sementem spargat parca, nemo con-
tracta, sed plena manu; sed toto, quod dicitur, facco. Nemo
putet, se plus alijs, aut plus æquo laborare. Qui plus laborat, plus
sibi gloriæ coaceruat: & ad magnitudinem operis, extenditur
magnitudo mercedis. Deficiente disciplina atque arte militari,
multi præclari milites, qui egregia in hostem facinora edide-
runt, digni vexillo, digni vite, digni paludamento, prætermi-
tuntur, atque vulgo non exempti delitescere sinuntur. Sic negle-
cta virtus hebescit: sic Martius suffocatur spiritus: sic bona in-
dolessepelitur. At qui nobilitate valent, qui auos, qui proauos,
qui stemmata possunt enumerare, qui fautores, qui promotores
habent: ab ipsis fere cunis, & fascijs; certè à scholis, à fornace, à
virgis calentes, inuestes & imberbes adhuc, totis subinde cohor-
tibus regendis præficiuntur. Hinc tam strenuè militatur: hinc cū
meretrice, nouerunt, non cum hoste congredi; hinc primi sunt

in.